

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-13649
2. november 2015

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 8. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 7 (alm. del)

Hvad er årsagen til, at regeringen i 2014 droppede et nationalt forbud mod 4 hormonforstyrrende stoffer, men nu med beretningen over B60 mener, at et nationalt forbud vil være muligt (jf. "Dansk Særregler ofr Ftalater bliver ikke til noget" på Plast.dk <http://www.plast.dk/aktuelt/nyhed/Danske-saerregler-forftalater-bliver-ikke-til-noget>)?

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2014, jf. MIU alm. del - spm. 546.

Svar

Den europæiske kemikalielovgivning, REACH, fastsætter harmoniserede procedurer for indførelse af nye begrænsninger såsom grænseværdier for indholdet eller afgivelsen af kemiske stoffer fra produkter. Hvis en medlemsstat ønsker at foreslå en ny begrænsning, skal det anmeldes til kemikalieagenturet, ECHA, at man går i gang med at udarbejde et forslag. Under udarbejdelse af forslaget skal der tages stilling til, om der er identificeret en uacceptabel risiko for forbrugerne eller miljøet på EU-niveau eller kun i medlemsstaten. Kun i det tilfælde, hvor der ikke kan dokumenteres en risiko på EU-niveau - men der kan påvises en risiko i fx Danmark - er det muligt at udarbejde et nationalt forbud i overensstemmelse med Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 34-36 og reglerne i informationsproceduredirektivet.

I februar 2011 fremsendte Danmark et forslag til EU-begrænsning af brugen af 4 ftalater i visse typer af forbrugerprodukter. Samtidig med behandlingen af det danske forslag udstedte den tidligere regering i 2012 bekendtgørelse nr. 1113 af 26. november 2012 om forbud mod import og salg af varer til indendørs brug, som indeholder ftalaterne DEHP, DBP, BBP og DIBP, og varer hvor dele med disse stoffer kan komme i kontakt med hud eller slimhinder. Efter udstedelsen af bekendtgørelsen meddelte Kommissionen Danmark, at det ikke var muligt at udstede nationale regler for de fire ftalater parallelt med behandlingen af det danske forslag om EU-begrænsninger, da det var i strid med procedurerne i REACH og princippet om loyalt samarbejde. Efter yderligere konsultationer mellem Kommissionen, Justitsministeriet og Miljøstyrelsen omkring fortolkning

af procedurerne i REACH tilsluttede den tidligere regering sig Kommissionens fortolkning og besluttede derfor at ophæve bekendtgørelsen.

I januar 2015 fremsatte Enhedslisten beslutningsforslag B 60 om indførelse af en ny dansk begrænsning af brugen af de 4 ftalater. I forbindelse med behandlingen af B 60 orienterede daværende miljøminister Kirsten Brosbøl om, at det Europæiske Kemikalieagentur, i samarbejde med Danmark, havde igangsat en ny risikovurdering af de 4 ftalater med henblik på at kunne fremsende et nyt forslag til EU-begrænsning i januar 2016. I beretningen om B 60 tilkendegav et flertal bestående af S, RV, SF, EL, ALT og IA, at man skulle afvente resultatet af dette arbejde, før der skulle tages beslutning om at igangsætte processen mod et muligt nationalt forbud. V, DF, LA og K ville ikke binde den daværende miljøminister til at fremsætte forslag om et dansk forbud, uden at kende udfaldet af processen i EU og baggrunden for den beslutning, der måtte blive taget, hvis det ikke var muligt at lave et EU-forbud.

For et mere dybdegående svar om råderummet for national regulering, kan jeg henvise til svaret på alm. del spm. 85 stillet den 25. august 2015 (2014-15 (2. samling)) og til svaret på spm. 1-14 stillet i forbindelse med B 60 (2014-15 (1. samling)), som også omhandler fortolkningen af den såkaldte Lapin-dom, der bl.a. lå til grund for den danske fortolkning af procedurerne i REACH, og som også lå til grund for beretningen om B 60, hvori procedurerne og mulighederne for et nationalt forbud netop er gennemgået.

Eva Kjer Hansen

/

Michel Schilling